

Η Εφημεριδούλα

Ιανουάριος 2023

Τεύχος 321 37ος χρόνος

pinteris@hotmail.com
210 - 96 52 336

Εκδότης: Γιώργος Πιντέρης, Ph.D. Ψυχολόγος - Συγγραφέας

Μια ρεαλιστική ευχή για το νέο χρόνο από την Εφημεριδούλα:

ΤΟ 2023 ΝΑ ΜΗΝ ΕΙΝΑΙ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΟ 2022

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΑΛ

Οι περισσότερες από τις τελευταίες δημοσκοπήσεις που έγιναν το 2022, έδειξαν πως το ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΑΛ ...χάνει έδαφος. Αυτή τη φθορά, ο κ. Ανδρουλάκης την αποδίδει στο Qatar gate και την εμπλοκή της ευρωβουλευτού Εύα Καϊλή. Και μου δημιουργείται το εξής ερώτημα: Ο καημένος ο Μητσοτάκης τους τελευταίους τρεις μήνες και τι δεν πέρασε. Απανωτές καταγγελίες από τον Βαξεβάνη και τον ΣΥΡΙΖΑ για παρακολούθησεις χωρίς όρια. Μια ξαφνική ακρίβεια που έκανε τη ζωή του μέσου Έλληνα πολύ δύσκολη. Δύο βουλευτές της ΝΔ πιάστηκαν να εμπλέκονται σε οικονομικά σκάνδαλα. Αναφέρω μόνον τα βασικά. Κι όμως: Οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι τα ποσοστά της ΝΔ είναι σταθερά, αν όχι ελαφρώς αυξανόμενα.

Δεν είναι η Καϊλή κ. Ανδρουλάκη υπεύθυνη για τη φθορά του κόμματός σας. Είναι άλλοι οι παράγοντες της φθοράς. Κατ' αρχήν αυτή η σχολαστική εμμονή που σας διακατέχει σχετικά με τις παρακολουθήσεις που έγιναν σε βάρος σας. Υπήρχαν τόσα εθνικά θέματα στα οποία περίμεναν οι ψηφοφόροι να πάρετε θέση. Αντ' αυτού, εσείς κάνατε κάποιες σύντομες και γενικές δηλώσεις της μορφής «το νερό είναι υγρό» και άντε πάλι πάμε στην παρακολούθηση που σας έγινε.

Αυτός είναι ο ένας λόγος. Ο δεύτερος είναι ότι ο Καϊλή δεν είναι η πρώτη βουλευτής του ΠΑΣΟΚ που εμπλέκεται σε σκάνδαλα. Προϋπήρχαν οι υπουργοί Εθνικής Άμυνας Τσοχατζόπουλος και Παπαντωνίου. Για να κάνουμε και

λίγη πλάκα: Σε κάποιες εσωτερικές πειθαρχικές επιτροπές του ΠΑΣΟΚ για τη διερεύνηση σκανδάλων, συμμετείχε ο κ. Σκανδαλίδης...

Όμως, δεν είναι αυτοί μόνον οι λόγοι που «πήραμε την κάτω βόλτα, όμορφή μου Παναγιώτα». Όσο απομακρυνόμαστε από τα γεγονότα τα βλέπουμε διαφορετικά απ' ό,τι τα βλέπαμε τότε. Για παράδειγμα: Ποια ήταν η γνώμη που είχαν οι Έλληνες για τον Αντρέα Παπανδρέου την πενταετία 1980 - 1985 και ποια γνώμη έχουν τώρα;

Ας δούμε όμως τι λένε και οι αριθμοί. Το 1999 εκδόθηκε το βιβλίο μου «Ο Εθνικός μας χαρακτήρας και η Ευρωπαϊκή Ένωση». Σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat του 1996: **Πόσο αυξήθηκε το κόστος της ζωής στις χώρες της Ε.Ε από το 1980 μέχρι το 1992.** Υπενθυμίζω ότι η Ε.Ε. την εποχή εκείνη αποτελείτο από Αγγλία, Βέλγιο, Γαλλία, Γερμανία, Ελλάδα, Ιταλία, Ιρλανδία, Ισπανία, Λουξεμβούργο, Ολλανδία και Πορτογαλία. Μόνον 6 κράτη έχουν αύξηση πάνω από 100%. Από κάτω προς τα πάνω είναι: Αγγλία, Ιρλανδία, Ισπανία, Ιταλία, Πορτογαλία και Ελλάδα. Να δούμε και τους αριθμούς. Κρατηθείτε:

Αγγλία 107%, Ιρλανδία 123%, Ισπανία 171%, Ιταλία 180%, Πορτογαλία 487% και Ελλάδα 688%! Μάλιστα φίλοι μου. Και ποιος είχε τη μερίδα του λέοντος της εξουσίας μεταξύ 1980 - 1992; Από τα 12 χρόνια τα 8+ κυβερνούσε το ΠΑΣΟΚ. Έκανε ο Αντρέας «τσαμπουκά» στο ΝΑΤΟ, χειροκροτούσαμε εμείς, και την επόμενη μέρα η μπύρα ακρίβαινε 5 δραχμές.

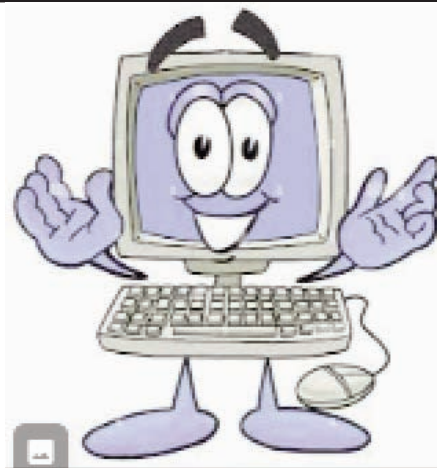
Αυτοί είναι οι λόγοι που το ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΑΛ δεν περνάει το 14% που είναι το τωρινό ρεκόρ του. Και ποιοι ψηφοφόροι αποτελούν αυτό το ποσοστό; Θα έλεγα, ένα 7% είναι οι «αθεράπευτοι» νοσταλγοί του «Μαζί θα προχωρήσουμε» και οι υπόλοιποι είναι κάποιτοι που υπήρξαν βολεμένοι επί ΠΑΣΟΚ οι οποίοι αναπολούν και ελπίζουν σε ...Ανάσταση.

Για άλλες Εφημεριδούλες και άλλα πολλά:

<https://www.pinteris.gr>

Ο άνθρωπος – κομπιούτερ

Το βασικό του κίνητρο, δηλαδή οι προθέσεις του είναι να επιβάλλει τη θέλησή του στους άλλους. Όμως, ένας αληθινός ηγέτης δεν «επιβάλλει» τη θέλησή του, αλλά επηρεάζει. Αυτό το πετυχαίνει αξιοποιώντας τα διανοητικά και τα κοινωνικά χαρίσματά του. Ο φουκαράς ο άνθρωπος – κομπιούτερ δεν έχει κανένα από αυτά τα χαρίσματα. Έχει μια μέτρια νοημοσύνη, χωρίς καμία φαντασία και από κοινωνικά χαρίσματα είναι ...πατάτα βραστή και μάλιστα ανάλατη. Γι' αυτό και η επιτυχία του με τις γυναίκες είναι κάτω του μετρίου. Έλα όμως που θέλει να επιβάλλει τη θέλησή του στους άλλους; Πώς θα το πετύχει αυτό; Αξιοποιώντας ό,τι «εργαλεία» διαθέτει. Και ποια είναι αυτά τα «εργαλεία»; Οι κανόνες, οι αριθμοί, ο ορθολογισμός και η συνεχής αναφορά σε τεκμήρια.

Ίσως να σκέφτεσαι «τι το ...κακό έχουν οι κανόνες, οι αριθμοί και τα τεκμήρια»; Κανένα απο-

ProgressNet[®]

- Κατασκευή ιστοσελίδων & e-shop
- Ανάπτυξη Web - Mobile εφαρμογών
- Ανάπτυξη πληροφοριακών συστημάτων

www.progressnet.gr 211 18 28 724

λύτως κακό και μάλιστα, τις πιο πολλές φορές, τα στοιχεία αυτά είναι χρήσιμα προκειμένου να πάρουμε αποφάσεις. Το πρόβλημα με τον άνθρωπο – κομπιούτερ δεν είναι τα στοιχεία, αυτά καθαυτά, αλλά η *δύσκαμπτη προσκόλλησή σ' αυτά*. Ο άνθρωπος αυτός δεν έχει καμία απολύτως ευελιξία. Σαν όλοι οι δύσκαμπτοι άνθρωποι δεν λυγίζει, αλλά στον πολύ δυνατό άνεμο ...σπάει.

Ο Σωτήρης είναι ο οικονομικός διευθυντής μιας ναυτιλιακής εταιρείας μεσαίου μεγέθους. Στην εταιρεία, κάθε τέλος του έτους βγαίνει ένα ομαδικό οικονομικό bonus για τους υπάλληλους. Το ποσό αυτό, ανάλογα με το ποιο είναι, ξοδεύεται σε μια ομαδική δραστηριότητα. Τις ...φτωχικές χρονιές ξοδεύεται σε μια χοροεσπερίδα σε κάποιο πολυτελές ξενοδοχείο, τις μέτριες σε κάποια τριήμερη κρουαζιέρα και τις ...πλούσιες σε κάτι πιο μόνιμο, όπως η ανάνεωση όλων των γραφείων της εταιρείας όπως έγινε πριν τρία χρόνια.

Αυτή τη χρονιά το bonus ξεπέρασε κάθε προηγούμενο και οι υπάλληλοι αποφάσισαν τα χρήματα αυτά, να ξοδευτούν σε κάτι που θα βελτιώσει την καθημερινότητά τους. Έτσι, τον τελευταίο καιρό планиείται ανάμεσα τους η ιδέα ενός γυμναστηρίου εντός της εταιρείας. Θα τους γλιτώσει από τα έξοδα και το χρόνο μετακίνησης που ξοδεύουν για να πάνε στο γυμναστήριο που πηγαίνει καθένας τους. Η αφορμή για την ιδέα, ήταν ότι άδειασε ένας χώρος 120 τετραγωνικών στον πρώτο όροφο του κτηρίου που στεγάζεται η εταιρεία.

Ο Σωτήρης όμως έχει άλλα σχέδια. Τον τελευταίο χρόνο έχει εντοπίσει μια χρηματιστηριακή εταιρεία η οποία έχει πολύ καλές αποδόσεις. Ο ίδιος έχει επενδύσει 1000 Ευρώ και μέσα σ' ένα χρόνο έγιναν 1350. Μια και το ποσό του bonus είναι μεγάλο, ο Σωτήρης υπολογίζει πως αν το επενδύσουν σε μετοχές θα μπορούσαν να υπολογίζουν ένα κέρδος της τάξης του 22% μέσα σ' ένα χρόνο. Μ' άλλα λόγια, αν επενδύσουν το πόσο σε μετοχές, την επόμενη χρονιά θα εισπράξουν το εφетινό bonus συν 22% μαζί με το bonus της νέας χρονιάς. Δηλαδή, καλώς εχόντων, ένα μεγάλο ποσό. Το οποίο θα το κάνουν τι;

Εδώ, ο Σωτήρης δεν έχει τίποτα να προτείνει. Όπως είπαμε η νοημοσύνη του είναι μέτρια και

από φαντασία ...μηδέν. Απλά, ο νους του έχει κολλήσει στην ιδέα του πιθανού «κέρδους» και, ως συνήθως, η σκέψη αυτή του έχει γίνει έμμονη ιδέα. Σ' αυτό χρειάζεται να υπενθυμίσουμε ότι οι προθέσεις του, είναι να επιβάλλει τη θέλησή του στους άλλους.

Πριν δύο χρόνια, είχε χαλάσει τον κόσμο επιμένοντας πως, αν αλλάξουν το φωτισμό από αλογόνα σε λάμπες οικονομίας η εταιρεία θα έχει μία σημαντική μείωση εξόδων. Για να τεκμηριώσει τη θέση του, έφερε στο συμβούλιο της εταιρείας ένα σωρό πίνακες και, για να μην τους ζαλίζει άλλο, αποφάσισαν να ...του κάνουν το χατήρι. Τρεις μήνες μετά, μέσα από τα ίδια τα νούμερα διαπίστωσε, προς έκπληξή του ότι: Το κέρδος που είχε η εταιρεία από τη μείωση της κατανάλωσης του ρεύματος ήταν λιγότερο από τη ζημία που προήλθε από τη μείωση παραγωγικότητας! Του ήρθε ζαλάδα.

Ο Σωτήρης μπορεί να ...ζαλίστηκε, αλλά ο διευθυντής προσωπικού που είχε σπουδάσει ψυχολογία, θυμήθηκε μια παλιά έρευνα που είχε γίνει με μαθητές και μελετούσε τη σχέση που μπορεί να έχει ο φωτισμός με τη μελέτη. Η έρευνα εκείνη είχε δείξει ότι, ο φωτισμός από λάμπες νέον προκαλούσε μελαγχολία, αδυναμία συγκέντρωσης και υπερκινητικότητα. Η απόδοση των μαθητών που μελετούσαν με φωτισμό νέον ήταν σημαντικά κατώτερη από των παιδιών που μελετούσαν με λάμπες πυρακτώσεων.

Στο επόμενο συμβούλιο, ο Σωτήρης, μπροστά σ' αυτά τα στοιχεία, έκανε πίσω και πρότεινε να επανέλθουν στις λάμπες αλογόνου ώστε να μην υποβληθεί η εταιρεία σε καινούργια έξοδα. Όμως, και πάλι ο διευθυντής προσωπικού παρουσίασε μια πρόσφατη έρευνα που έδειχνε ότι δεν έφταιγε καμία ακτινοβολία από τις λάμπες νέον που να επηρεάζει την απόδοση. Την μελαγχολία, αδυναμία συγκέντρωσης και υπερκινητικότητα τη δημιουργούσε ο ψυχρός φωτισμός. Έτσι, αν έπαιρναν οικονομικές λάμπες με ζεστό φωτισμό και η παραγωγικότητα θα επανερχόταν, αλλά και το κόστος του ρεύματος θα παρέμενε χαμηλά. Όπως ήταν φυσικό, μια και οι λάμπες με τον ψυχρό φωτισμό είχαν ήδη χρησιμοποιηθεί τρεις μήνες, υποχρεώθηκαν, για την αντικατάσταση, να ξαναπληρώσουν.

Στην προσωπική του ζωή τα πράγματα δεν πη-

γαίνουν καλύτερα. Έχει αγοράσει ένα πολύ ακριβό στερεοφωνικό. Ο Σωτήρης είναι λάτρης της μουσικής. Κι όμως, από τότε που αγόρασε το στερεοφωνικό δεν ακούει μουσική! Ακούει ήχους. «Μήπως εκείνο το ηχείο παίζει πιο χαμηλά; Στο σημείο αυτό ο Τσαϊκόφσκι έχει βάλει ένα καμπανάκι. Γιατί δεν το ακούω;». Αυτή είναι η επαφή του Σωτήρη με τη μουσική αυτή την εποχή.

Όσο για τη σχέση με τη γυναίκα του; Τόσα χρόνια δεν της έχει κάνει ένα δώρο. Παρόλο που ασχολείται με αριθμούς, ξεχνάει τα γενέθλια της, τη γιορτή της και την επέτειο του γάμου τους και δεν θυμάται τι δώρο του είχε κάνει εκείνη στη γιορτή του. Από την άλλη την εκνευρίζει πολύ αυτή του η συνήθεια να μη θέλει να πετάξει τίποτα! Αφού τον ονομάζει «σαβουροσυλλέκτη». Το σκεπτικό του είναι ότι «κάποια φορά μπορεί να χρειαστεί». Δηλαδή, κάποια στιγμή να σου χρειαστεί μια μπάρα που ήταν ανταλλακτικό ενός ψυγείου που είχες δέκα χρόνια πριν, ενώ το ψυγείο σου είναι δύο γενιές μετά. Ίσως η μπάρα ν' αποδεικνυόταν χρήσιμη αν είχε μπει κανένας ληστής στο σπίτι του. Όμως, ακόμα και τότε, η μπάρα θα ήταν κάπου κρυμμένη στο υπόγειο.

Αντιμετωπίζοντας έναν κομπιούτερ.

Ξεκινάμε από μια βάση: Είναι πεισματάρης και θέλει να γίνεται το δικό του. Τα όπλα του για να επιβάλλει την θέλησή του στους άλλους είναι ο απόλυτος και δύσκαμπτος ορθολογισμός, οι αριθμοί και η συνεχής αναφορά σε τεκμήρια.

Σήμερα, οι περισσότεροι γνωρίζουμε ότι ο «υπολογιστής» που έχουμε στον εγκέφαλο έχει δύο τμήματα που το καθένα καταλαμβάνει το ένα από τα δύο ημισφαίρια του. Το αριστερό ημισφαίριο, ξέρει να μιλάει, να γράφει, να υπολογίζει και γενικά να επεξεργάζεται τα δεδομένα από τα ερεθίσματα που δέχεται. Το δεξί ημισφαίριο δεν ξέρει να μιλάει αλλά ακούει μουσική, δεν ξέρει να γράφει, αλλά ξέρει να ζωγραφίζει, είναι το ημισφαίριο των συναισθημάτων, της φαντασίας, της δημιουργικότητας και της μνήμης.

Με βάση αυτά τα δεδομένα, καταλαβαίνουμε ότι ο Σωτήρης είναι εγκεφαλικά ...κουτσός. Χρησιμοποιεί συστηματικά το ημισφαίριο της λογικής και αγνοεί το ημισφαίριο του συναισθήματος. Όταν κάνει αναφορά στα συναισθήματα, βραχυκυκλώνει. Παράδειγμα: Σου λέει «μου χρωστάει τρία ενοίκια η γριά που μένει στο δυάρι και αναγκάζομαι να της κάνω έξωση». Αν τον ρωτήσεις «πώς νιώθεις μ' αυτό που κάνεις;» του έρχεται κεραυνός εν αιθρία. Τα χάνει. Το συναισθηματικό του λεξιλόγιο αποτελείται από δύο λέξεις: «Καλά και άσχημα». Αν τον πας παραπέρα χάνει το μούσουλα. Δηλαδή:

- Πώς νιώθεις που θα κάνεις κάτι τέτοιο;
- Άσχημα.
- Δηλαδή, τι θα πει άσχημα; Έχεις φαγούρα στις πατούσες;

COOLMATTER TECHS

Υποστήριξη Υπολογιστών

6931 251 421

10ος Χρόνος !
Κάθε Τετάρτη 11:00 π.μ.
ακούτε από το διαδίκτυο
την εκπομπή
Χαβαλές & Επιστήμη
με τη **Μαρίτα Μυρωνάκη**
και τον **Γιώργο Πιντέρη**.
Σάββατο επανάληψη. Η διεύθυνση στο διαδίκτυο είναι:

<https://onlineradiobox.com/gr/kentrokardias95/?cs=gr.kentrokardias95&played=1>

Συνεδρίες μέσω Skype

Πληροφορίες

pinteris@hotmail.com

210 - 96 52 336

- Όχι, αλλά ...άσχημα.

- Πες μου μια άλλη λέξη που να περιγράφει το άσχημα.

- Ε, δεν νιώθω καλά.

Μη σπρώχνεις. Ως εκεί μπορεί να φτάσει ο άνθρωπος. Θα μου πεις: «Ωραία. Και τι μπορώ να κάνω μ' έναν τέτοιο»; Το πρώτο είναι ν' αποφύγεις όσο μπορείς την παγίδα του ορθολογισμού του. Αυτός βασίζεται στο δόγμα ότι «οι λογικές αποφάσεις είναι ανώτερες των συναισθηματικών αποφάσεων». Αυτό το δόγμα στέκει. Εκείνο που δεν στέκει είναι η προϋπόθεση ότι μια απόφαση θα πρέπει να είναι ή λογική ή συναισθηματική. Όμως, αυτό είναι ένα ψευτοδίλημμα γιατί η σωστή απόφαση θα παρθεί και από τα δύο στοιχεία: Λογική και συναίσθημα.

Ο παρακάτω διάλογος είναι ανάμεσα στο Σωτήρη και τον διευθυντή προσωπικού. Το θέμα είναι το γυμναστήριο.

- Σωτήρη, στο συμβούλιο που έχουμε το βράδυ δεν θα υποστηρίξω την άποψή σου να επενδύσουμε το bonus σε μετοχές.

- Γιατί; Αφού τα χρήματα θα πολλαπλασιαστούν.

- Για πολλούς λόγους. Πρώτα απ' όλα με τη μετάθεση της επιβράβευσης για ένα χρόνο, το bonus σαν κίνητρο χάνει το νόημά του. Μπορεί μέχρι του χρόνου κάποιοι υπάλληλοι να έχουν φύγει από την εταιρεία και να χάσουν το μερτικό τους.

- Δεν θα το χάσουν. Όπου κι αν βρίσκονται θα τους το στείλουμε.

- Αυτό δεν αναιρεί ότι το bonus χάνει το νόημά του. Όμως, όπως σου είπα δεν είναι μόνο αυτό. Οι περισσότεροι γλιτώνουμε από μία έως και δύο ώρες καθημερινής μετακίνησης για να πάμε στα διάφορα γυμναστήρια. Και, φυσικά όλοι γλιτώνουμε τα έξοδα της μηνιαίας συνδρομής.

Όπως είδαμε, ο διευθυντής προσωπικού ακολουθούσε το δρόμο των τεκμηρίων που είναι αυτός που καταλαβαίνει ο Σωτήρης, αλλά πρώτο – πρώτο προέβαλε ένα ψυχολογικό στοιχείο που είναι ότι χάνεται η επιβράβευση η οποία δημιουργεί τα κίνητρα.

Μια άλλη αντιμετώπιση του κομπιούτερ είναι η «λεπτομερής ανάκριση». Το στοιχείο που «τρέμουν» όσοι έχουν πάρε –δώσε μ' έναν άνθρωπο – κομπιούτερ είναι η σχολαστικότητά του. Η δύσκαμπτη προσκόλληση σε κανόνες και λεπτομέρειες τους κουράζει μέχρι που τους εξαντλεί και προκειμένου να γλιτώσουν από τη σχολαστικότητά του αφήνουν να περάσει η γνώμη του. Η «λεπτομερής ανάκριση» είναι λίγο επικίνδυνη, αλλά αν πιάσει, του κόβει εντελώς τη φόρα. Γιατί και σε τι είναι επικίνδυνη; Είναι επικίνδυνη να σε μπλέξει σε μια ατέλειωτη συζήτηση μαζί του που είναι ακριβώς αυτό που θέλεις ν' αποφύγεις. Αυτό θα συμβεί, στην περίπτωση που στο θέμα που πας να τον ...ανακρίνεις είναι καλά ενημερωμένος και σε βάθος. Όμως τις περισσότερες φορές η ενημέρωσή του είναι επιφανειακή με σκοπό να οδηγήσει στα συμπεράσματα που έχει βγάλει ...εκ των προτέρων.

Ανάλυση

Το βασικό χαρακτηριστικό του ανθρώπου – κομπιούτερ είναι ότι θέλει να επιβάλλει τη θέλησή του στους άλλους, να γίνει δηλαδή το δικό του. Έτσι, αντί να μαζέψει στοιχεία βάσει των οποίων να βγάλει ένα συμπέρασμα και να κάνει μια εισήγηση, κάνει το ακριβώς αντίθετο:

Ξεκινάει έχοντας ήδη το συμπέρασμα στο νου του και κρατάει μόνον τα στοιχεία που στηρίζουν το συμπέρασμα αυτό. Τα στοιχεία που δεν στηρίζουν ένα τέτοιο συμπέρασμα, τα αγνοεί, τα παραβλέπει ή τα απορρίπτει. Είναι δηλαδή, απ' την αρχή προκατειλημμένος και ιδιοτελής.

Αυτό μας οδηγεί όταν διαπραγματευόμαστε μαζί του να εστιάσουμε στα στοιχεία που παραβλέπει και αγνοεί. Αυτά συνήθως έχουν να κάνουν με την ψυχολογική διάσταση των πραγμάτων όπως είναι τα συναισθήματα, το νόημα, τα κίνητρα και η δημιουργικότητα. Όμως, ακόμα κι αν εστιάσεις στα «αγαπημένα» του στοιχεία όπως είναι οι κανόνες, οι αριθμοί, ο ορθολογισμός και τα τεκμήρια, αν λάβεις υπόψη σου ότι είναι προϊόντα ιδιοτέλειας και προκατάληψης δεν θα δυσκολευτείς να τον στριμώξεις.

Οι διαγνώσεις

Υπάρχει μια μεγάλη διαφορά ανάμεσα στο Ιατρικό και το Ψυχολογικό μοντέλο σκέψης: Στην Ιατρική, η διάγνωση είναι εκείνη που θα καθορίσει την θεραπεία. Για παράδειγμα, αν υποφέρεις από ημικρανίες και βρεθεί κάποια αιτία, όπως αυξημένη σεροτονίνη (που σφείλεται σε μεγάλη κατανάλωση παλιού τυριού) θ' ακολουθήσει μια ανάλογη φαρμακοθεραπεία. Αν όμως, δεν βρίσκεται κάποιος οργανικός παράγοντας που να δικαιολογεί την ημικρανία, τότε έχουμε μια ψυχοσωματική διαταραχή, οπότε, εγκαταλείπουμε το ιατρικό και πηγαίνουμε στο ψυχολογικό μοντέλο σκέψης. Σύμφωνα με αυτό το μοντέλο, η θεραπεία δεν απορρέει από τον εντοπισμό της αιτίας. Έχεις δέκα ψυχοσωματικές ημικρανίες, κι έχεις δέκα διαφορετικές προσωπικότητες. Τι έχουν κοινό; Ίσως μια τελειομανία που τους δυσκολεύει να ξεχωρίσουν τα ουσιαστά από τα επουσιώδη ενώ παράλληλα είναι μαγνήτες ευθυνών.

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Μέχρι να μπει η επιστήμη σοβαρά στη ζωή μας η ιατρική ασκείτο από εμπειρικούς «γιατρούς» που σήμερα τους λέμε «τσαρλατάνους». Όταν οι τσαρλατάνοι αποφάσισαν να γίνουν «επιστήμονες» πού θα απευθυνόντουσαν; Σε ό,τι πιο επιστημονικό υπήρχε εκείνη την εποχή που ήταν τα Μαθηματικά και η Φυσική. Η Φυσική ακολουθούσε το ντετερμινιστικό μοντέλο «αίτιο – αιτιατό». Δηλαδή για κάθε τι που συμβαίνει υπάρχει μια αιτία.

Είναι πολύ φυσικό λοιπόν, η Ιατρική για να ανήκει στο επιστημονικό μοντέλο, να υιοθετήσει το ντετερμινιστικό μοντέλο της Φυσικής. Είναι επίσης φυσικό, οι πρώτοι ψυχίατροι που έγιναν διάσημοι στην εποχή τους ν' ακολουθήσουν το ντετερμινιστικό μοντέλο. Το αποτέλεσμα αυτής της γραμμής σκέψης ήταν η Ψυχανάλυση: «Αν καταφέρεις να βρεις την πηγή και την αιτία που έχεις το συγκεκριμένο πρόβλημα, θεραπεύτηκες». Μα δεν είναι έτσι. Ξέρω εκατοντάδες ανθρώπους που γνωρίζουν πολύ καλά τις «αιτίες» των προβλημάτων τους, αλλά εξακολουθούν να τα έχουν. Η Ψυχαναλυτική θεωρία που θέλει να πιστεύει ότι «η διάγνωση θα φέρει την θεραπεία» επαληθεύεται μόνο από «έρευνες» και δημοσιεύσεις που κάνουν οι ψυχαναλυτές. Το επιστημονικό μοντέλο τις απορρίπτει.

Είσαι όμως ένας αρχάριος ψυχολόγος και σου έρχεται κάποιος μ' ένα πρόβλημα. Θέλεις να

ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΟ
ΚΕΝΤΡΟ
ΜΙΚΡΩΝ
ΖΩΩΝ

ΝΙΚΟΣ Α. ΠΑΡΑΓΥΙΟΣ
ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΣ Α.Π.Θ.

ΚΑΘΗΜ.: 10:00 π.μ. - 01:00 μ.μ.
& 05:30 μ.μ. - 08:30 μ.μ.
ΣΑΒΒΑΤΟ: 10:00 π.μ. - 01:00 μ.μ.

ΦΟΙΒΗΣ 46 - ΓΑΥΦΑΛΑ
ΤΗΛ. ΙΑΤΡ.: 210 89 46 233
ΚΤΝ.: 6932 232 593

paragiosn@yahoo.gr
www.vetecure.gr

έρθει ξανά. Για να το δικαιολογήσεις χρειάζεσαι μια διάγνωση. Αν το πεις με απλά λόγια, μπορεί να μην ξανάρθει. Για παράδειγμα, άφησε τον Αντώνη η Μάρω και έχει τις «μαύρες» του. Δεν θα του πεις «σ' άφησε η Μάρω κι έχεις τις μαύρες σου». Θα του πεις «περνάς μια αντιδραστική κατάθλιψη και χρειάζεσαι βοήθεια», που είναι αλήθεια, αλλά δημιουργεί την εντύπωση ότι πρόκειται για κάποια αρρώστια.

Θέλει μεγάλη προσοχή στις διαγνώσεις όταν προέρχονται από το ψυχολογικό μοντέλο. Άλλο να πεις ότι ο Γιάννης είναι «σχολαστικός και ψείρας» κι άλλο να πεις ότι πάσχει από «ψυχαναγκαστική διαταραχή». Η Στέλλα είναι πεταχτούλα και θέλει να τραβάει την προσοχή όλων των ανδρών που βρίσκονται δίπλα της. Υπάρχει και για εκείνη μια «διάγνωση» που μετατρέπει ένα χαρακτηριστικό της προσωπικότητάς της, σε ψυχική διαταραχή: «Υστριονική ή υστερική προσωπικότητα». Γι' αυτό, προσοχή στις διαγνώσεις, ιδίως όταν προέρχονται από ψυχολόγο.

Μια απορία για τα μάρμαρα

Η διεκδίκηση για την επιστροφή των μαρμάρων της Ακρόπολης ξεκίνησε πριν από σαράντα και χρόνια από τη Μελίνα. Από τότε έχουν γίνει κατά καιρούς διάφορες προσπάθειες αλλά τα μάρμαρα εξακολουθούν να βρίσκονται στο Βρετανικό Μουσείο. Τώρα γίνεται άλλο μια προσπάθεια να μας τα ...δανείσουν για ένα διάστημα, με αντάλλαγμα κάποια δικά μας εκθέματα τα οποία θα κρατήσουν σαν εγγύηση στην περίπτωση που αρνηθούμε να τους τα επιστρέψουμε μετά από ένα διάστημα. Αν λάβουμε υπόψη μας ότι ο Λόρδος Elgin τα μάρμαρα τα έκλεψε, μια τέτοια θέση αποτελεί θράσος. Δεν φτάνει που μας τα έκλεψαν, απαιτούν και να τα θεωρήσουμε «δανεικά». Και αναρωτιέμαι ενώ συγχρόνως ρωτάω και τους νομομαθείς αναγνώστες της Εφημερίδας: Αν αντί για διαπραγματεύσεις με το British Museum απευθυνόμασταν στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης καταγγέλλοντας την Αγγλία (όχι το Μουσείο) για κλοπή, τι θα μπορούσε να γίνει; Ίσως να είμαι αφελής, αλλά μήπως μια τέτοια τακτική έφερνε κάποιο αποτέλεσμα;